

[Holstein.]

Talsmand for og har været med til i stort Omfang at gennemføre, medens det ærede Medlem haardnakket har nægtet sin Medvirkning dertil.

Jeg gentager, at for Landbruget er det nødvendigt, særlig for de sønderjydske Landbrug, men Vilkaarene er for øvrigt fælles for dem dernede og for Landbruget heroppe, at Priserne for Landbrugets Produkter hæves ad den ene eller den anden Vej. Endvidere vil jeg mene, at det for den sønderjydske Landbostand er af overordentlig Betydning, at vi faar en Kødordning, der lægges saaledes til Rette, at Sønderjylland og de kødproducerende magre Egne i Jylland faar Broderparten af den Kødeksport til Udlandet, som er lønnende. Dette er man jo nu paa Vej til at fremme i et vist Omfang, men jeg haaber, man vil gaa videre ad denne Vej.

Endelig mener jeg, at alt, hvad der kan iværksættes af nyttige offentlige Arbejder i Sønderjylland, ikke mindst Grundforbedringsarbejder, hurtigt bør tages op efter en stor Plan, for at hjælpe de ligesom Bønderne haardt ramte sønderjydske Arbejdere. Og sidst, men ikke mindst, vil jeg gentage, hvad jeg har sagt, da vi i 1927 havde saavel Hypoteklaanefondsloven som den særlige sønderjydske Husmandslov til Behandling, at den danske Stat i Sønderjylland har jordpolitiske Opgaver, som desværre ikke er blevet taget op med fornødent Fremsyn og Planmæssighed, endsige løst tilfredsstillende. Saavel den Erhvervs politik som den Jordpolitik, den danske Stat i den nærmeste Fremtid gennemfører eller forsømmer, vil i sine Virkninger i Sønderjylland indirekte faa den allerstørste Betydning, til Gavn eller til Skade for Danmarks nationalpolitiske Livsinteresser.

Jeg beder om, at man i Stedet for at forarges og trække paa Skuldrene ad de Landsmænd i Sønderjylland, som har skrevet under paa Dr. Lorentz Christensens Manifest, i denne Handling vil se et dybt alvorligt Vidnesbyrd om, at store Dele af den trofaste sønderjydske Befolkning nu griber til Midler, som den druknende til et Halmstraa, Midler, som de under blot nogenlunde udholdelige økonomiske Forhold aldrig vilde have tyet til, og som kun kan karakteriseres som en tragisk og forfejlet Fortvivlelsens Selvhjælp. Jeg beder om, at man i den Omstændighed som i de andre ulykkelige Forhold, den sidste Tid har aabenbaaret i Sønderjylland, vil finde en Opfordring, som de danske Statsmyndigheder ikke sidder overhørig, ikke blot til at opfylde Aabenraa-

Resolutionens enkelte og ligefremme nationale og statspolitiske Henstillinger, men ogsaa til at træffe saadanne økonomiske og landbopolitiske Foranstaltninger, som indirekte er af den allerstørste Betydning og Værdi for Bestræbelserne for at holde den danske Sydgrænse fast.

Jeg har her hos mig en Række Optegnelser og Oversigter over den kritiske økonomiske Stilling i forskellige sønderjydske Landkommuner, Oversigter, som Medlemmer af de paagældende Sogneraad beredvilligt har stillet til min Raadighed. De er til den højttærede Regerings Disposition. Saafremt den ikke skulde finde det Umagen værd at skride til Handling efter at have indhentet tilsvarende Oplysninger, vil jeg tillade mig at benytte dem for at paavise, saa hver Vælger i Landet kan forstaa det, at saadanne Tilstande lader sig simpelt hen ikke opretholde, og at de Statsmyndigheder, der i et haardt truet Grænseland undlader at træffe Foranstaltninger til at raade Bod paa Misforhold, gør sig skyldig i en national og statspolitisk Forsømmelse, som kan faa skæbnsvangre Følger.

Ligesom den tyske Nazismes Holdning overfor Nordslesvig og Danmarks Sydgrænse er Prøvestenen paa, hvorvidt det nye Tyskland overhovedet er internationalt sociabelt, Prøvestenen paa, om dette Tyskland er i Stand til at udvise det Maadehold og Hensyn til andre, uden hvilket Kravet om Grænserevisioner kun er ensbetydende med Krigsprovokationer, saaledes er nu den danske Stats og det danske Folks Gerninger eller Forsømmelser i vort Grænseomraade Prøvestenen paa, hvad det danske Folk som Nation er værd. Overfor et Tyskland, som kun formaar at kræve, men ikke i mindste Maade at resignere, endsige renoncere, kan man for det gode Naboskabs Skyld en vis Tid og i et vist Omfang give Afkald, men det vil vise sig, at der kommer et Punkt, da man ikke uden at give Afkald paa sin egen Selvagtelse som Nation og som Stat kan vedblive at vise Imødekommenhed overfor stadig voksende ensidige Krav om Indrømmelser. Der kommer en Tid, da selv den fredsommeligste Nation ikke kan kaste mere over Bord uden at kaste sig selv over Bord, og da den derfor er nødt til at svare sin mere og mere krævende og saa lidet ydende Modpart: Hertil og ikke længere! Der tiltrænges en forudseende, omhyggelig gennemtænkt, fast og energisk gennemført Politik i Nordslesvig, med det Formaal at opfange og afbøde Stødet syd fra. En saadan Politik vil blive paaskønnet